

خلاصه سیاستی برای:

امکان سنجی استفاده کاربردی از هوش مصنوعی جهت سنجش نابرابری در پیامدهای سلامت در ایران

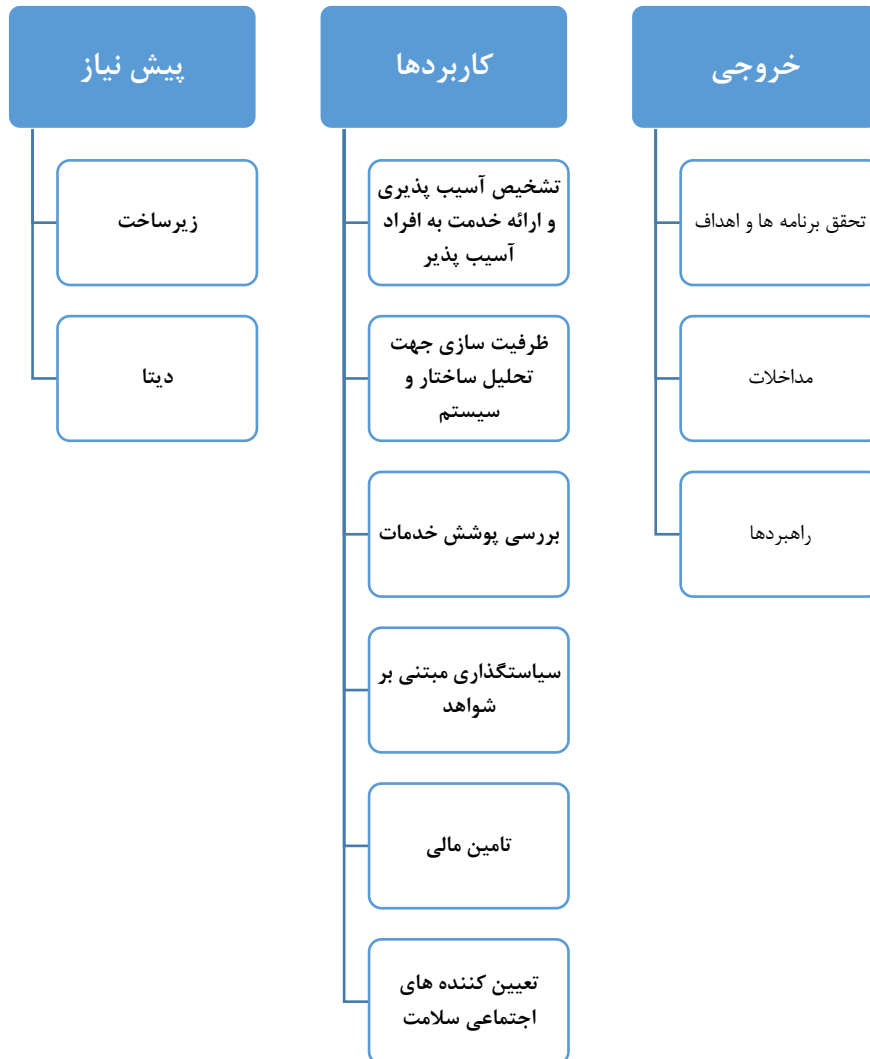

شرح مساله

هوش مصنوعی به عنوان انقلاب صنعتی چهارم شناخته می شود و دگرگونی ها و کاربردهای جهانی که هوش مصنوعی با خود به همراه آورده است، شامل ایجاد تغییراتی در سلامت جهانی، سلامت عمومی و مراقبت سلامت می باشد. رویکردهای هوش مصنوعی این وعده را داده است که به طور کلی نظام های سلامت و همینطور خروجی های سلامت جمعیت و افراد و بی عدالتی را بهبود دهد.

در سال های اخیر بروز چالش های جدید در نظام سلامت مانند بروز پاندمی ها با ظهور ابزارهای جدید در تشخیص عوامل محیطی تاثیرگذار بر خروجی های سلامت همراه بوده است. اگرچه هوش مصنوعی مزایای زیادی را با خود به ارمغان خواهد آورد اما یکی از چالش های اساسی که کشورهای با درآمد متوسط و پایین در زمینه ی هوش مصنوعی با آن مواجه هستند امکان پذیری استفاده از هوش مصنوعی می باشد. لذا این بررسی با هدف امکان سنجی استفاده کاربردی از هوش مصنوعی جهت سنجش نابرابری با تمرکز بر پیامدهای عدالت در سلامت در ایران انجام خواهد شد

راهکارها و گزینه های سیاستی

پیشنهاد ما

ابزارهای هوش مصنوعی می توانند به میزان زیادی به سیستم سلامت در راستای رفع نابرابری و بی عدالتی در سلامت کمک کنند. با توجه به چالش های موجود در نظام سلامت استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی مانند الگوریتم های یادگیری ماشین غیر قابل اجتناب به نظر می رسد. تحلیل یادگیری ماشین را می توان جهت توصیف و پیش بینی استفاده نمود با این هدف که مداخلات به موقع طراحی و از هدر رفت منابع جلوگیری کرد.

در واقع، تعیین کننده های اجتماعی که موضوعی که تاکنون موضوعی غیر قابل حل تلقی می شده است با استفاده از ابزارهای جدید قابل شناسایی و رفع آن ممکن خواهد بود. هوش مصنوعی ظرفیت لازم جهت اتخاذ سیاست ها و راهبردهای عدالت محور را چه در سطح ملی و چه بین المللی ممکن می سازد و در صورت توسعه ی ابزارهای لازم می تواند به یک ابزار حاکمیتی تبدیل گردد. اگرچه هوش مصنوعی زیرساخت هایی مانند جمع آوری دیتا و توسعه ی ابزارهای لازم را می طلبد اما در نهایت می تواند منجر به تعیین سیاست ها و مداخلاتی جهت بهبود شاخص های عدالت محور گردد. به عبارت دیگر از طریق تغییراتی که در فرایندهای سیستم سلامت از بودجه ریزی و مباحث مالی گرفته تا موضوعاتی مانند ارائه ی خدمت، هوش مصنوعی می تواند شرایط لازم جهت عدالت محوری را جهت سیستم های سلامت فراهم کند. پوشش خدمات و تعیین کننده های مورثالیتی و موربیدیتی مانند خودارزیابی نمونه هایی هستند که تحت تاثیر استفاده از هوش مصنوعی قرار خواهند گرفت. در نهایت استفاده از هوش مصنوعی در مباحث مرتبط با عدالت در سلامت می تواند منجر به افزایش مشارکت و حمایت طلبی جهت اجرای مداخلات و تامین منابع گردد.

تهیه کننده:

مرکز تحقیقات عدالت در سلامت

Health Equity Research Center (HERC), Tehran University of Medical Science (TUMS)

- ❖ Email: herc.tums@gmail.com
- ❖ Website: www.herc-tums.ir